

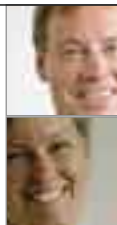
« Nr. 2 » « februar 2007 » « 154. årgang »

Bibelen

– hvordan griber
vi den an

?

Mere organisme – mindre organisation

[≡]
Jan Kornholt og
Lone Møller-
Hansen
[□]
Arkiv

Projektarbejde i en fleksibel netværksstruktur. Dét er fremtidens samarbejdsform. Baptistkirken i Danmark har fra årets begyndelse sat ny kurs. Der skal tænkes og arbejdes anderledes: Nu skal danske baptister investere og eje! baptist.dk har spurgt generalsekretæren og kommunikationsudvalgsformanden:

»Hvad er det for en virkelighed, menighederne står overfor?«

Baptistkirken i Danmark har nu taget hul på en ny måde at samarbejde på. 1. januar 2007 markerer begyndelsen på en fornyelse, der vil gøre BaptistKirken til en levende organisme mere end en statisk organisation. Vi har erkendt, at netværk er nutidens og fremtidens samarbejdsform. Fra nu af vil vi tilrettelægge baptistmenighedernes fællesopgaver således, at hver menighed vælger at støtte og engagere sig i de opgaver og projekter, som menigheden har hjerte for.

Støt – eller stop!

Målet er, at BaptistKirken bliver et netværk af menigheder, der samarbejder på kryds og tværs om lokale, regionale og internationale missionsopgaver. Fremtidens fælles opgaver tager udgangspunkt i menighedens engagement, og strukturer bliver formet af opgavens karakter. Der bliver en direkte sammenhæng mellem menighedernes medleven og opgavernes gennemførelse. Sagt på en anden måde: De opgaver, som menighederne ikke vælger at støtte, de må stoppes.

De planlagte ændringer sker ikke fra den ene dag til en anden. Det er en proces.

Den er startet nu, og om tre år – i 2010 – håber vi, at være tæt på målet.

De første skridt

Det første skridt er, at menighederne opfordres til at engagere sig i 6 projektområder både med penge og menneskelige ressourcer. BaptistKirken er ikke en fjern organisation på et kontor i København, hvor man sidder og bruger vores penge. BaptistKirken er summen af de enkelte menigheders engagement i fællesskabet. Det bliver tydeligere nu, hvor en række opgaver bliver direkte afhængige af, at den lokale menighed vælger at støtte et projekt.

Ud over stepperne – og de danske grænser

Vi har tre projekter i 2007, som hører under International Mission.

»*Ud i verden, ud med kirken*« er projektet, hvor menigheden kan sikre udsendelsen af en række medarbejdere til vigtige opgaver. En af opgaverne, »Burundis børn«, er allerede kendt af mange: Udsendelsen af Niels Christian og Solveig Nielsen til at hjælpe forældreløse børn i Burundi.

»Plant i verden, høst med kirken«

handler om uddannelse forskellige steder i verden. Et nyt område her er Burma, som naturligt vil vække genklang i de menigheder, som har fået nye menighedsmedlemmer fra Burma.

»*Byg i verden, byg med kirken*« er det tredje projekt. Her støtter vi lokalkirker i den tredje verden, så de kan være i mission i deres egen kultur på en måde, som vi aldrig ville kunne med udsendte missionærer fra Danmark.

Hva' så med Danmark?

De tre andre projekter i 2007 handler om Danmark. Bladet, du her holder i hånden, er så godt, at alle baptister og aktive i vores menigheder skal have det. Det får de to gange i år, i april og i november. Læs mere om projektet »*baptist.dk til alle baptister*« i et »glimt« her i bladet.

Den største missions-udfordring, som Baptistkirken i Danmark har haft i årevis, er de nye danskere, som er kommet hertil. »*Integration er mission*« hedder projektet, som skal hjælpe kristne nydanskere ind i vores kirker og kirkesamfund. Projektet

»SALT
– kristne
ledere til
tiden«

»baptist.dk til
alle baptister«

skal hjælpe menigheder til at løfte denne store opgave. Endelig har vi som baptister en teologisk uddannelse SALT, hvor præster og missionsmedarbejdere uddannes. Fremtidens menigheder behøver veluddannede medarbejdere, og den opgave støtter menigheden ved at vælge projektet »SALT – kristne ledere til tiden«.

Brænder for samme sag

Alle seks projekter handler om penge. Men det handler endnu mere om, at menigheder og enkeltpersoner, der brænder for den samme sag, hjælpes til at finde ind i et samarbejde. Integration er et godt eksempel.

Alle de menigheder, der har flytninge, gør sig erfaringer, som andre kan lære af. Denne slags samarbejde skal vi blive rigtig gode til. BaptistKirken har taget hul på fremtiden. Vær med til at forme den, så vi fortsat planter frø til Guds rige med vores bønner, engagement – og penge. ■

»Integration er mission«

»Plant i verden«

»Byg i
verden«

»Ud i verden«

Indhold

Januar/Februar 2007

- 2 Mere organisme – mindre organisation**
– med 6 projekter skal baptister til at investere og eje
Af Jan Kornholt og Lone Møller-Hansen
- 5 Hvordan ser Bibelen på os?**
– leder
Af Bent Hylleberg
- 6 Bogen og baptisten**
– hvordan bruger 6 baptister Bibelen?
Af Rie Andersen
- 10 Skabelsestro og naturvidenskab**
– kronik om intelligent design
Af Peter Øhrstrøm
- 12 Hvad i alverden er jeg her for?**
– hvad 40 målrettede dage har gjort i Ingstrup og Vrå
Af Birger Lind
- 14 Bibelen – den 3. vej**
– er Bibelen guddommelig, menneskelig – eller?
Af Morten Munch
- 17 Troen er der altid!**
– portræt af Betty Ledet-Jensen
Af Hanne Kiel
- 20 Teologistudie ryster bibelsyn**
– interview med studerende fra SALT og Århus Universitet
Af Rie Andersen
- 24 I landet, hvor præsterne også skal kunne passe grise**
– vi præsenterer International Missions første projekt
Af Morten Kofoed
- 26 Ny viden om Jesus?**
– læs om de nyeste teorier om Ny Testamente
Af Lasse Åbom
- 29 Nu er nu**
– månedens »Blivtilblivtil«
Af Raymond Jensen
- 30 Her fortæller Gud sin historie!**
– samtale med Nicolai Winther og Niels Peter Lemche
Af Sidsel Hegnsvad
- 33 Døbte og døde**
- 34 En ny slags kristen**
– Michael og Bjarne læser bibelen på en ny måde
Af Thomas Willer
- 36 Kirke med krop**
– Lasses klumme
Af Lasse Åbom

Udgivet af Baptistkirken i Danmark

(GJLMTU)

Tæt på en fordobling af Sæby menighed

I begyndelsen af oktober sidste år ankom omkring 60 flygtninge fra det tidligere Burma til Sæby Baptistmenighed. De havde fået arbejde på slagteriet i Sæby i forbindelse med lukningen af slagteriet i Grinsted.

»Det var en stor udfordring for os som menighed at modtage så mange nye på én gang, men det lykkedes os ret hurtigt at finde kontaktfamilier til de ca. 30 familier blandt menighedens medlemmer, og der er blevet knyttet mange nye venskaber«, fortæller præst i Sæby Baptistmenighed, Bente Højris. Hun var på forhånd orienteret om disse flygtninges

ankomst til Sæby, via Missionsforbundets præst i Grinsted, der havde været menighed for de mange familier. Det har hurtigt sat præg på gudstjenesten, at halvdelen af deltagerne er fremmede. »Vi forsøger at finde sange, som de kender på deres sprog, og læser skriftlæsningen på dansk og på deres sprog« fortæller Bente Højris. »Selvom det er en udfordring for en lille menighed at modtage så mange nye på én gang, så ser vi det som en gave, at der er kommet så mange nye unge og brændende kristne til vores menighed. Det er noget, der smitter, og det kan være et vendepunkt for menigheden«, slutter Bente Højris.

Leder

Hvordan ser Bibelen på os?

Undertiden diskuterer kristne meget heftigt, hvordan vi skal forstå Bibelen. Når det bliver mest intenst, sætter vi klichéer på hinanden: »Han er fundamentalist«. »Du er liberal«. Vi slår hinanden i hovedet med argumenter, som vi tror, vi har hentet fra Bibelen. Med dette blad vil vi bringe nogle nuancer ind i denne samtale. Det er vigtigt, at vi forstår, hvordan Bibelen er blevet til – altså: Hvilket syn bør vi have på Bogen?

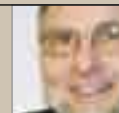
Men to ting er endnu vigtigere. For at forstå det vender jeg perspektivet på hovedet og spørger: Hvordan ser Bibelen på os som mennesker? Det sker ud fra Bogens centrum: Siden påskemorgen har Den opstandne Herre arbejdet på at samle os alle under sit herredømme for, at Gud må blive alt i alle. Først når vi befinder os dér – under Kristi herredømme, bliver vi en del af den store historie, som Bibelen handler om: Guds historie, der tager sigte på at genløse alt det skabte. Jesus kalder os derfor til at bryde med vores onde cirkler for at gøre Hans syn på verden

til vores livs kompas. Hvis det perspektiv, der er Bibelens egen centrale tanke, kommer til at præge vores bibelsyn, så vil der ske noget spændende – i vores liv og i vores omverden.

Men hvordan får vi øje på det perspektiv? Det sker, når vi tager os tid til at lukke Bibelen op i den kristne menighed og i fælles-

skab søger at forstå Bogen efter dens egen hensigt. Hvis vi i kirken er levende optaget af dét, som Gud gør i sin verden i dag, så lukker Helligånden Bibelen op for os og en ny verden toner frem. Den nye verden, som Gud arbejder for – og ønsker os som medarbejdere på. Derfor forstås Bibelen bedst i menighedens fællesskab – og gerne med hjælp fra alle, der arbejder på at udforske den bibelske verden for os.

Hvis der er nogle læsere, der ønsker et bibelsyn, så sig til. Jeg kan let finde nogle stykker at vælge imellem. Men prøv først at arbejde med de to andre perspektiver ... ■

[≡]
Bent Hylleberg
[□]
Stine Frandsen

Bogen og baptisten

[≡]
Rie Andersen

Betyder bogen – Bibelen – noget for baptister i dag? Og hvis den gør, hvordan griber de så bogen an en tirsdag morgen eller torsdag eftermiddag? baptist.dk har spurgt 6 hverdagsbaptister og kradset lidt i overfladen ...

Hvilken betydning har Bibelen for dig?

Ida »Min tro på Jesus Kristus bygger på det, der står i Bibelen. Det Ny Testamente om næstekærlighed og Jesu vidnesbyrd er det vigtigste. Vi skal stræbe efter at ligne Jesus, og dette gør vi ved at lære ham bedre at kende gennem Bibelen, men også ved at være sammen med ham i lovprisning og bøn. Ordene i Bibelen betyder meget for mig, da det fortæller om, hvordan vi, også i den verden vi lever i i dag, skal værne om hinanden, hvor højt Gud elsker os og om, hvordan vi tjener ham bedst.«

Arne »Det er »grundbogen«, som fortæller, hvad Gud har gjort i denne verden fra starten af. Den indeholder vejledning og eksempler – gode og dårlige – der har med mit liv at gøre.«

Gitte »For mig er Bibelen den mest betydningsfulde bog, der nogensinde er skrevet! Jeg er vokset op med Bibelens tekster; i søndagsskolen, til kristendomsundervisning, til gudstjenester og i min familie. Især husker jeg, at min farmor havde en lille skål med

skriftsteder skrevet på små lapper papir. Det var altid spændende at få lov til at trække en seddel og høre hende læse et stykke fra Bibelen.«

Bent »Bibelen er en rettesnor, og Bibel og bøn er en nødvendighed i menighedslivet. Det er ikke alle er enige med mig i. Derfor tror jeg også, at vi har tilbagegang i BaptistKirken. Hvis ikke vi tager tid til bibellæsning og bøn, men for nemt lader os rive med i verden, så bliver kristenlivet nemt tomhed.«

Jytte »Bibelen betyder rigtig meget for mig. For mit liv, mine tanker, mine relationer og på mit arbejde.«

Ritha »Bibelen er en bog, der står i de fleste hjem. Nogle står og bliver støvede, andre bliver slidt op. For mit vedkommende er det både-og. Jeg har haft mine op- og nedture med Vor Herre; det er ikke altid, jeg har været tilfreds med mit liv, men hver gang har Gud sat mig i gang med min Bibel igen og givet mig trøst og tilgivelse – og ikke mindst min livsglæde tilbage.«

Ida Grarup,
22 år, læser HA
erhvervsøkonomi
på Handels- og
Ingeniørhøjskolen
i Herning, Brande
Baptistmenighed.

**Gitte Broholm
Møllergaard,** 27
år, lægesekretær,
Frederikshavn
Baptistmenighed.

Hvordan kommer dette til udtryk i din dagligdag?

Arne Christensen,
46 år, datalog,
City Kirken.

Ida »Det er svært at sætte en finger på, men jeg har erfaret, i min opvækst i en kristen familie og med Bibelen som udgangspunkt, at mit fokus er et andet sted end mange andre unges i dag. Jeg stræber efter at elske andre som mig selv, hjælpe når nogen har brug for det og ikke tænke negativt om folk, for Gud har skabt os og elsker alle, som vi hver især er.«

Arne »Tja, vel ganske simpelt ved, at jeg bruger det, jeg læser, i mit liv.«

Gitte »For nogle år siden besluttede jeg mig for at ville læse Bibelen fra ende til anden. Af en eller anden grund kørte jeg fast midt i 2. Mosebog og har aldrig fået genoptaget læsningen. Således vil jeg umiddelbart sige, at Bibelen, rent fysisk, ikke fylder så meget i min dagligdag. Ved nærmere eftertanke er det dog ikke korrekt, idet jeg jævnligt læser kristne billedbøger og fortællinger fra Børnebibelen for vores 1-årige søn samt i vores børnekirke. Åndeligt set danner Bibelen grundlag for hele min livsopfattelse og væremåde.«

Bent »Som familie læser vi i øjeblikket andagtsbogen »Diamanter i støvet« om morgenen. Om aftenen læser vi fra en bibellæseplan. Der er da bibelafsnit, som ikke siger mig så meget, men så siger det én mere i andre sammenhænge.«

Jytte »I dagligdagen oplever jeg at »høre Guds stemme« i gennem Bibelen. Det kan være, at jeg på et tidspunkt, hvor jeg har haft det svært med et eller andet, har bedt Gud hjælpe mig, og han så har svaret med et skriftsted. Det er ikke sjældent, jeg har oplevet, at Guds stille stemme har sagt mig et skriftsted, som jeg ikke på forhånd vidste, hvor stod, – eller hvad der stod – og det har været lige ind i den situation, jeg befandt mig i. Samtidig læser jeg andre skriftsteder for at blive klogere på livet, på mine kristne og ikke-kristne relationer, familielivet med mand og børn og sikkert mere. Jeg studerer også Bibelen med henblik på mit arbejde som sygeplejerske blandt døende kræftpatienter. Jeg må også være ærlig og sige, at der i mit liv har været en del år, hvor jeg næsten ikke har læst i den. Men jeg har oplevet, at intensiteten med Bibelen er steget, siden jeg var i gennem en krise for snart fire år siden.«

Ritha »Min mand og jeg holder vores lille morgenandagt; enten er det dagens bibeltekst – eller vi bruger andagtsbogen, især når dagens tekst er for besværlig at forstå.«

På hvilke områder tager du Bibelen bogstaveligt – og hvor gør du ikke?

Ida »Ny Testamente tager jeg mere bogstaveligt end det gamle. De ti bud er i mine øjne vigtige at overholde som kristen. Kapitler, der omhandler, hvordan man skal være over for andre, betyder meget for mig, fx om fjendekærlighed i Lukasevangeliet kap. 6. Jeg lægger meget vægt i det, Jesus sagde og gjorde, og livet handler for mig om at være noget for andre.«

Arne »Jeg tager hele Bibelen bogstaveligt – eller ikke ret meget af den, det kommer an på, hvad man mener med »bogstaveligt«. Bibelen er skrevet på en anden tid, og der er udtryk, som let kan misforstås i 2007. Bare tænk på tallet 40 i GT: Det kan både betyde 39+1 og »en masse«, ligesom »117«. Jesus bruger billedtale. Og når Paulus af og til bliver sarkastisk i Korinterbrevene, er det om at være vågen, så man opfanger det. Nogle ting er bare svære at forstå, men det kommer lidt efter lidt. Og jeg er ikke »modig« nok til at afvise de dele, jeg ikke forstår endnu.«

Gitte »Heldigvis er der ikke nogen facitliste for Bibelen. Det er i høj grad selektiv tolkning for den enkelte, og derfor kan man lægge det i teksterne, som man vil. De 10 bud tager jeg meget bogstaveligt og forsøger at efterleve. Ligeledes tager jeg skabelses-

beretningen bogstaveligt. Jeg tror på, at det var sådan, det hele blev til. Generelt tager jeg nok ikke de steder bogstaveligt, hvor Gud beskrives som meget dømmende og straffende.«

Bent »I er jordens salt«, sagde Jesus. Vi skal være salt dér, hvor vi er sat. Det gælder både i menighedslivet og dér, hvor vi bor, på arbejde, i skolen. Det skulle gerne kendes på os, at Jesus lever i vores liv. Kvinderne skulle tie stille i menighedsforsamlingen. (Paulus' 1. Korinterbrev kap. 14: 34-35.) Dét er til gengæld utænkeligt for mig. Der er frikirker, som ikke accepterer kvinder i menighedsledelse i 2007. Hvor er vi hende som kristne?!«

Jytte »Jeg tror desværre ikke, jeg er så bevidst om, hvor jeg ikke tager Bibelen bogstaveligt. Jeg forsøger at tage den så bogstaveligt som muligt i hverdagen. Jeg har mange spørgsmål til Gud, hvor jeg må sige: »Dette her forstår jeg ikke.« Men jeg har valgt *at tro*, og tro er fast tillid til det, man håber, – overbevisning om ting, man ikke ser. Måske har jeg på dette punkt en naiv barnlig opfattelse, men så må det være sådan.«

Ritha »Jeg kan bedst lide Det Ny Testamente, – det forstår jeg bedst. Er der en tekst, jeg ikke får mening ud af, læser jeg det samme stykke i »Ny Testamente på Hverdagsdansk«, så får jeg for det meste en bedre forklaring.«

Bent Jonstrup,
67 år, pensionist,
Brande Baptistmenighed.

Ritha Axelsen,
68 år, har tidligere
serviceret mennesker
inden for hotel og turisme og
nu som museums-
kostode, Frederikshavn Baptistmenighed.

Hvor vidt har spørgsmålet om Bibelens sandhedsværdi betydning for dig?

Jytte Skov-Pedersen, 42 år, sygeplejerske på Palliativ Medicinsk Afdeling, Bispebjerg Hospital, City Kirken.

Ida »Jeg tvivler ikke på det, der står i Bibelen, men man kan læse den på mange måder og med forskellige øjne. Jeg tror mange af de ting, der står skrevet, er skrevet, så man som menneske nemmere kan forstå det, det har Gud sørget for fx 1. Mosebog om Adam og Eva.«

Arne »Nu er jeg ikke sandhedssøgende, fordi jeg er kristen. Det er omvendt: Jeg er kristen, fordi jeg er sandhedssøgende og er blevet ramt af dens budskab. Hvis Bibelen var usand, kunne jeg ikke bruge den til noget. Men nu har jeg oplevet så mange gange, at Bibelen taler sandt, at det bliver lettere og lettere at tro på de dele, jeg ikke har oplevet endnu.«

Gitte »Spørgsmålet om Bibelens sandhedsværdi kan diskuteres i uendelighed – vi får aldrig det endegyldige svar. For mig har det ikke så stor betydning. Man siger godt nok, at man ikke skal tro, men vide. Netop i dette tilfælde kan man imidlertid ikke vide,

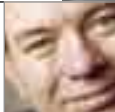
men man kan vælge at tro. Jeg har allerede truffet det valg for mange år siden: Jeg tror på, at det, der står i Bibelen, er sandt.«

Bent »Det er Guds ord, der er sandheden og livet. Det betyder alt for mig.«

Jytte »Nogle gange ville jeg ønske, at jeg havde læst teologi, så jeg bedre kan forstå den kontekst, Bibelen er skrevet i, men når det nu ikke er tilfældet, må jeg sige, at jeg primært tror på Bibelen, som den er skrevet. Skulle de store begivenheder som Noas Ark, jordens og menneskets tilblivelse alligevel ikke være sket, som det står ord for ord, må der være principper i det og tilnærmelige sandheder at lære af dem. Skulle moderne videnskabsmænd bevise, at bibelske begivenheder ikke har fundet sted, må jeg sige »so what?« – det står jo i Bibelen, og den tror jeg på. Hvis jeg ikke kan have tillid til Bibelen som værende Guds ord, hvad skulle jeg så rette mig efter? Jeg er med på, at den er skrevet af mennesker, men de var inspireret af Gud, og nogle af dem kendte og levede side om side med Jesus. Gud er storsindet – jeg må også være storsindet og kreativ, når det gælder Bibelen.«

Ritha »Min trøst er, at han har lovet at være med mig alle mine dage og hjælpe mig, når tvivlen overvælder mig.« ■

Skabelsestro og naturvidenskab

[≡]
Peter Øhrstrøm
[📷]
Stine Frandsen

Findes der sammenhæng og formål i naturen? Det hævder Dr.scient. Peter Øhrstrøm, der i månedens kronik krydser baner mellem naturvidenskaben og idéen om et intelligent design.

Intelligent design

Det er centralt i den kristne bekendelse, at Gud er himlens og jordens skaber. Universet, livet, mennesket – hele naturen er Guds værk skabt som udtryk for Hans vilje og formål. Den holdning var baggrunden, da den moderne naturvidenskab blev til

i 1600-tallet. Alle naturvidenskabens pionerer (Kepler, Galilei, Pascal, Newton, osv.) troede, at naturen og universet er skabt af Gud. Denne skabelsestro gav dem tillid til, at det naturvidenskabelige projekt ville være frugtbar. For dermed var der jo basis

for at tro, at der er en struktur, orden og sammenhæng i naturen, som lader sig finde ved systematiske studier. Det synspunkt fandt de faktisk i Bibelen: »For hans usynlige væsen, både hans evige kraft og hans guddommelighed, har kunnet ses siden verdens skabelse ...« (Paulus brev til Romerne kap. 1,20)

Bibelen stemmer med »Naturens bog«

Naturvidenskabens pionerer mente ikke, at Bibelen ikke er en naturvidenskabelig opslagsbog. Bibelen har jo et helt andet sigte. Men de mente, at Bibelen stemmer med »Naturens bog«, som vi »læser«, når vi undersøger naturen. – Sådan tænkte toneangivende naturforskere helt frem til begyndelsen af 1800-tallet. Derefter tog den materialistiske positivisme over. Det betød, at man ønskede et verdensbillede helt uden reference til noget guddommeligt. Man ville også af med alle henvisninger

til plan, formål, hensigt i naturen. Det dominerende synspunkt blev nu, at alt er blevet til ved materielle og planløse processer. Der er ifølge den tankegang intet formål, ingen hensigt, ingen plan i naturen. Når noget i naturen ser ud til at have et formål, forkyn-der det moderne verdensbilledes dogmatik, at der kun er tale om et tilsyneladende formål, og ikke noget virkeligt. Intet i naturen – intet organ eller lem i noget levende væsen er der med et formål, siger man.

Rosen råber

Den moderne materialistiske dogmatik er gennem de seneste 10-15 år for alvor blevet udfordret af forskere med sympati for idéen om intelligent design, dvs. tanken om, at der i naturen findes træk, der må være blevet til som resultat af en intelligent plan. Herhjemme udgav lektor, dr. theol. Jakob Wolf i 2004 bogen »Rosens råb« om intelligent design. Bogens titel er givetvis bl.a. inspireret af den amerikanske biokemiker, professor Michael Behe, som bl.a. citeres for følgende: »Resultatet af de samlede bestræbelser på at udforske cellen – at udforske livet på det molekylære niveau – er et højt, klart og gennemtrængende råb om »design!« Resultatet er så utvetydigt og så signifikant, at det må regnes som en af de største bedrifter

i videnskabens historie.« Michael Behe hører til den række af fortrinsvis amerikanske forskere, som i løbet af den seneste halve snes år har fremlagt en detaljeret kritik af darwinismen. De mener slet ikke, at darwinismens mekanismer kan forklare naturens organismer. I stedet argumenterer de for, at stribevis af afgørende træk ved det levende viser, at livet må være et resultat af intelligent design. (Mere herom findes på ORIGOs site: www.skabelse.dk.) Wolf er helt enig, og han fremhæver, at naturens organismer udstråler og udråber deres: »Vi er designet!« Sådan »råber« selv en blomst. Rosens råb! – Intelligent design har ikke noget at sige om tilbivelsesmekanismer. Det fremhæves blot, at »formål«, »plan« og »design« igen bør tillades i naturbeskrivelsen. På den baggrund er det besynderligt, at intelligent design beskyldes for at være videnskabsfjendsk. Det er som om, man har glemt, at naturvidenskabens historisk set blev til på baggrund af en verdensopfattelse, som meget ligner det, der nu kaldes intelligent design. Det materialistiske alternativ, ifølge hvilket intet i naturen har formål, beror på en vidtgående tro, som virker meget unaturlig. For mig at se ligger det mere lige for at tro som naturvidenskabens pionerer: At der findes sammenhæng og formål i naturen. ●

»Det er som om,

man har glemt, at naturvidenskaben historisk set blev til på baggrund af en verdensopfattelse, som meget ligner det, der nu kaldes intelligent design.«

Hvad i alverden er jeg her for?

[≡]
Birger Lind

Dette spørgsmål kick-startede den kampagne, som baptistmenighederne i Vrå og Ingstrup gennemførte i år. Kampagnen, som er et kursus i åndelig vækst med formålet at lære Gud bedre at kende og gøre ham bedre kendt blandt andre, hedder »40 målrettede dage« – efter inspiration af præst og forfatter Rick Warren og hans bog »Det målrettede liv«. DVD og storskærm var kommunikationsmidler, og så var materialet amerikansk. Jo, man kunne frygte det værste! baptist.dk greb telefonen for at tale med både præst og forskellige deltagere for at se, om der kom noget fornuftigt ud af de målrettede dage.

Mia Steen Hebbelstrup, Vrå, 13 år:

Jeg var sammen med andre unge i teenagegruppen. Vi var 10 – 15 stykker, og alle gennemførte de »40 målrettede dage«, og man må sige, at det var en ubetinget succes. Jeg deltog, fordi menigheden opfordrede til det. Mine forældre deltog også i en gruppe for ægtepar, og det har betydet, at vi som familie har kunnet snakke om tingene, og om hvad der hører Gud til, på en anden måde end før.

I teenagegruppen fik vi et sammenhold, som vi ikke havde tidligere, og vi kunne på en ny måde tale en masse om Gud og Jesus. Jeg skal døbes en af de kommende søndage, og kurset var helt sikkert med til, at jeg tog den beslutning. Efter de »40 målrettede dage« har vi startet en cellegruppe, hvor de samme unge, som deltog, mødes hver anden onsdag.

Se – det var jo godt nok! Jeg måtte hellere tale med et ægtepar – der måtte den åbenlyse begejstring nok være mere afdæmpet?

Lise Lotte og Jørgen Villadsen, Vrå, 42 og 44 år, selvstændige med egen tøjforretning.

Jørgen fortæller: Jeg kan kun sige, at det har været en fantastisk oplevelse for mig og min familie at deltage. I vores gruppe deltog fire ægtepar, og vi er kommet til at kende hinanden rigtig godt. Dét, at vi kom så tæt på hinanden, har været en stor glæde for os alle allerede den første aften. Intet har været tabu; vi har kunnet tale om alt, og de åndelige ting har vi umiddelbart kunnet overføre til vores hverdag.

I gruppen var der et ægtepar, som nu er begyndt at komme i kirken, og manden skal døbes nu på søndag! Det er Frank Egerup Westh, der som udenforstående var med i gruppen og kunne stille de vanskelige spørgsmål. Han er blevet et stort vidnesbyrd for os i menigheden.

Hold da op – tænkte jeg – nu må jeg hellere få den sindige ægtefælle på banen:

40 målrettede dage

Lise Lotte: Egentlig havde jeg ikke lyst til at deltage, men allerede efter den første aften kunne jeg næsten ikke vente til næste møde. Jeg voksede og blev bekræftet i min tro ved at være med, og mange ting er faldet på plads for mig. Og så alt det, vi fik ekstra i fællesskabet, og det, at jeg var sammen med min mand, var også rigtig godt. Vi kunne snakke om tingene og fik en større åbenhed over for hinanden. Jeg kan meget anbefale, at ægtepar tager på et sådant kursus. Og så er vi kommet til at elske kirken meget mere end før!

Nej – nu blev det for meget, jeg måtte hellere tale med kirkens præst!

**Karin Christiansen,
præst i Vrå og Ingstrup:**

I 2001 besøgte jeg Saddleback i Californien, hvor »40 målrettede dage« stammer fra. I vores egen menighed kan vi godt lide at arbejde fælles og målrettet. Og i »40 målrettede dage« fandt vi et fælles tema at stå sammen om til at styrke fællesskabet. Det handlede egentlig ikke om, at vi troede på, at alt skulle ændres, og at vi nu ville få en stor vækkelse. Men vores cellegrupper var begyndt at vokse, og lederne tog ansvar på sig og brændte for projektet, så det endte med, at 70 ud af 100 medlemmer

i alle aldersgrupper deltog, og ingen faldt i øvrigt fra: Vi mødtes én gang om ugen, hvor der var et oplæg til gennemgang af 7 temaer i grundlæggende kristendom. Deltagelsen indebar, at man skulle læse ét kapitel i bogen hver dag. Bogen var selvfølgelig ikke en Bibel for os, men den var udmærket som et oplæg.

Resultaterne, Karin?

Vi er kommet meget nær hinanden i menigheden – vi er virkelig blevet et netværk – en cellegruppebaseret menighed, hvor vi er

medarbejdere på hinandens glæde. Vi har fået en fortrolighed til hinanden og deler livet med hinanden – og det gælder også de unge!

I Ingstrup deltog 28 ud af 40 medlemmer, også her blev de »40 målrettede dage« modtaget godt. Vi kan anbefale materialet til alle menigheder – det vigtige er, at menighederne skal være klar til at modtage det. Præsterne kan ikke gøre det alene!

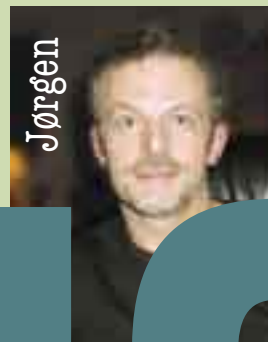
Vel talt, præst – min dag er reddet. For det var dog nogle dejlige rapporteringer! ■

Mia

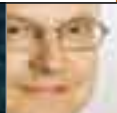
Lise Lotte

Jørgen

»I 40 målrettede dage fandt vi et fælles tema at stå sammen om.«

Bibelen – den 3. vej

Er Bibelen guddommelig? Er den menneskelig? Eller er der mon et alternativ? Morten Munch peger på en tredje vej, som moderne mennesker kan begive sig ud på, når de tager livtag om Bibelen:

[☰]
Morten Munch
[📷]
Morten
Henriksen

»De lærte uden tvivl mest, hvor der var plads til den historiske, personlige og menneskelige faktor. Her kunne de lære med hjertet om det evige, fordi det passerede igennem deres personligheder, livshorisont, erfaring og følelser.«

Bibelen i en dobbelt optik

Bibelen fortæller om Guds historie og menneskets historie og fletter de to sammen. Bibelen har en guddommelig og en menneskelig side. Hvordan de to sider forholder sig til hinanden har flere lighedspunkter til forholdet mellem troen på Jesus som sand Gud og sandt menneske.

Et inkarneret ord

Den klassiske kristne bekendelse af Jesu to naturer er ikke et forsøg på at sætte Guds åbenbaring på en logisk og gennemskuelig formel. Det er snarere et forsøg på at tilnærme sig et uigennemtrængeligt mysterium, som erfares i tro og tilbedelse.

Tanken er ikke, at Jesus er menneske, når han græder ved Lazarus' grav, og er Gud, når han opvækker ham fra de døde. Eller at han er menneske i lidelsen på korset og Gud i opstandelsen påskemorgen. Som kristne tror vi, at Jesus er Gud og menneske *samtidigt og parallelt*. Bibelen er på samme måde Guds ord gennem *menneskers* ord – begge dele *samtidigt og parallelt*.

Et naturligt ord

Selv om Lukas fortæller, at Jesu undfangelse i Marias liv var Åndens værk, ligner Jesu videre »tilblivelseshistorie« ethvert andet menneskes. Hans krop voksede gennem celledeling, og han var at se til som alle andre. Kun med troens øjne så disciplene Jesu unikke enhed med Gud.

Bibelens tilblivelseshistorie kan sammenlignes med anden litteratur; dens »celler« er vokset gennem faser med overlevering, redigering m.v. af de bibelske beretninger. Ud fra et litteraturvidenskabeligt synspunkt kan meget forklares rent historisk. Men med troens øjne har kirken gennem tiderne erfaret Bibelens overnaturlige »undfangelse«, dens skabende kraft, dens enhed med Gud i hans tale til mennesket.

Et evigt ord – gennem tiden

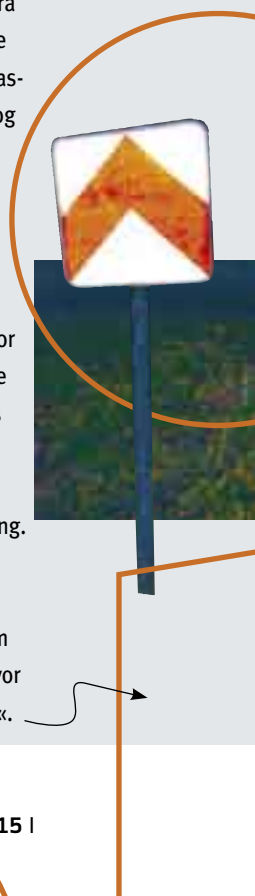
Den katolske kirke har forsøgt at formulere Bibelens dobbelte natur med forbillede i Guds inkarnerede ord. »På samme måde som Guds Ord – [den] anden person i treenigheden - blev mennesker lig i alt

undtagen i synd, således blev også Guds ord, udtrykt på menneskers sprog, menneskers ord lig i alt undtagen i vildfarelse« (pave Pius XII). Den nuværende pave udtrykker det sådan: »Det bibelske ord har sin oprindelse i en virkelig fortid, men ikke kun i en tid som var; det kommer også fra Guds evighed. Ordet fører os ind i denne Guds evighed, men det gør det ved at passere igennem tiden – fortiden, nutiden og fremtiden.«

Et inspireret ord

Forestil dig 66 studerende, der har to lektioner om livets mening. I den første underviser professoren per diktat, ord for ord, sætning for sætning. De studerende skriver alt ned til mindste detalje. Deres notater er helt ens.

I den anden underviser professoren ved frit at øse af sin indsigt og livserfaring. Den engagerede formidling gør et stort indtryk på de studerende. På vej ud af auditoriet hører man bemærkninger som »Ih, hvor var det inspirerende« eller »Hvor brændte hans ord i mig, mens han talte«.

»Bibelen er Guds ord gennem menneskers ord – begge dele samtidigt og parallelt.«

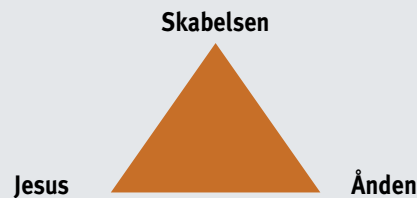
»Lærte de studerende mest i den første lektion, hvor diktat gjorde input og output ens? Eller lærte de mest i den anden, hvor ægte inspiration gjorde input og output forskelligt, men dog dynamisk forbundet?«

De studerendes notater fra den anden lektion var langt fra ens, men alligevel ét. Havde vi kun ét sæt notater, ville det give et meget ufuldstændig billede af forelæsningsen, men havde vi 66 sæt – de studerende kom fra forskellige sociale og kulturelle baggrunde med forskellige temperamenter, erfaringer og alder – ville vi have et materiale, der var velegnet til at skabe forbindelse bagud til den oprindelige inspiration.

Lærte de studerende mest i den første lektion, hvor diktat gjorde input og output ens? Eller lærte de mest i den anden, hvor ægte inspiration gjorde input og output forskelligt, men dog dynamisk forbundet? De lærte uden tvivl mest, hvor der var plads til den historiske, personlige og menneskelige faktor. Her kunne de lære med hjertet om det evige, fordi det passerede igennem

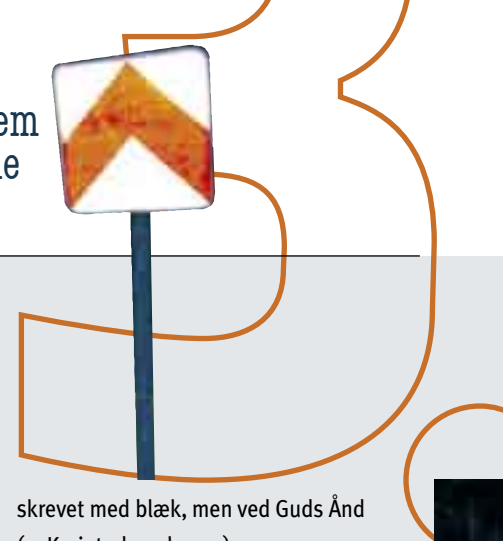
deres personligheder, livshorisont, erfaring og følelser.

På samme måde er der 66 skrifter i Bibelen, som i al deres forskellighed tegner en fælles vision af Guds intention med livet, og som vil forbinde os med dette liv gennem Jesus Kristus. Det er Guds virkelige og virksomme ord formidlet gennem virkelige menneskers ord.

Et handlende ord

Gud kommunikerer gennem *handling*. Det gør han ved at skabe med sit ord, jf. Salme 19, hvor skabelse sættes lig med forkyndelse. Det gør han ved at lade sit ord blive menneske i Jesus af Nazaret – det fortolkende centrum i Bibelen. Det gør han ved at nyskabe mennesker ved sit ord – derfor kaldes kirken et »Kristusbrev«, som ikke er

skrevet med blæk, men ved Guds Ånd (2. Korintrebrev kap. 3).

Gud kommunikerer altså gennem naturens fysiske »krop«, gennem Jesu legemlige nærvær på jorden og gennem menigheden som Jesu legeme og den ånderfaring, der knytter sig hertil.

Med andre ord kommer Guds ord til os i denne tredelte handlings- og erfarings-baserede form: Som skaberordet, som det inkarnerede ord og som det profetiske ord. Det er disse Guds handlinger i verden, som Bibelen omhandler og tolker.

Bibelen kan derfor siges at være »en kommunikation om Guds kommunikation«, sådan som den finder sted i skabelsen, i Jesus og ved Åndens virke i kirken og verden. Bibelen lukker sig ikke om sig selv, men peger hen på den treenige Guds historie i verden og inviterer os til at blive en del af den historie. ■

Fakta | Morten Munch

Morten Munch er lærer på SALT (Skandinavisk Akademi for Lederskab og Teologi) og teologisk rådgiver i Dansk Oase.

Troen er der altid

Om at leve livet med troen som forudsætning. En samtale med Betty Ledet Jensen.

[☰]
Hanne Kiel
[📷]
Morten Henriksen

»Nærværet mellem mennesker er det tætteste og det stærkeste vidnesbyrd. Der kendes troen.«

Har du altid tilhørt Sindal menighed?

Nej, mine forældre tilhørte Jerup-kredsen, og jeg blev døbt i Frederikshavn. Jeg er uddannet sygeplejerske i København, hvor jeg tilhørte Fredskirken. Den blev siden til Broholmkirken i Hvidovre. Det var en inspirerende tid, der har betydet meget for mig. De sidste mange år har jeg været medlem af menigheden i Sindal.

Hvad betyder menigheden for dig?

Menigheden har dannet ramme om hele min tilværelse. Det var altid de andre i menigheden, der gav fællesskab i mit liv. Men menigheden er først og fremmest Guds, og jeg er del af menigheden, fordi Gud vil det. Hver for sig er vi udvalgt, har sagt ja til et kald og er blevet en del af Guds folk.

Du blev døbt som 13-årig i Frederikshavn i 1956 – hvorfor?

Det var væsentligt, at det var min personlige beslutning om at høre Gud til. En aften i menighedens missionsuge var vi mange, der gik frem til forbøn og overgav os til

Jesus. Omvendelsen var en stærk oplevelse. Efterfølgende var vi 11, der blev døbt. I dåben følte jeg virkelig, at jeg blev løftet nærmere Gud, at jeg blev udvalgt til at holde fast og fik hjælp til det. Det har fulgt mig lige siden. Jeg har en stærk tro på, at Gud går foran og baner vej.

Hvornår oplevede du første gang dåbens betydning?

Min farmor og farfar var baptister, men min far var ikke døbt, og min mor var oprindelig medlem af folkekirken. Som barn vidste jeg faktisk ikke, at jeg er barnedøbt, for vi kom i baptistmenigheden, og da jeg var 9 år gammel blev begge mine forældre døbt. Jeg husker tiden op til deres dåb. Der var en helt speciel stemning i mit hjem.

Hvad er dåben?

En offentlig bekendelse af troen på Gud. Der siger man ja til Guds eksistens og vedstår sit behov for Guds hjælp og tilgivelse. Dåben er udtryk for tillid og trofasthed. Hvad ville jeg have været uden? Man har brug for Gud til at holde onskaben i skak.

Du skriver menighedens dåbskort?

Ja, forsiden er en hilsen fra Baptistkirken i Danmark. Indeni følger en hilsen fra menigheden og på bagsiden er der en hilsen fra mig. På side 3 skriver jeg tillykke med dåbsdagen, men resten er udtrykt med mine egne fotos og skriftsteder eller sentenser.

Én del af Gudsbilledet kan være vigtigere end en anden. Hvilken side af Guds væsen er vigtigst for dig?

Da jeg blev omvendt og døbt, var Jesus – frelseren – væsentligst for mig. Så fulgte mange år, hvor jeg sagde »Gud« og mente Faderen – skaberen. Helligånden har fået

større plads, jo ældre jeg er blevet. Jeg er blevet mere impulsiv i forhold til tro og bekendelse. Jeg er ikke rask, og det kan jo blive for sent. Det er blevet vigtigt for mig at gøre en forskel. Jeg var indlagt med en ung kvinde, der havde det meget svært. Jeg forsøgte at hjælpe hende til at få øje på det gode i hendes liv. Det affødte spørgsmålet: »Er du en kristen?« Så kunne jeg tale med hende om min tro og mit håb.

Praktisk gælder det også om at handle, mens jeg kan. Det kan være et besøg eller en opringning. Eller at sælge krans og marmelade i Skagen for Soroptimisterne for at skaffe penge til at støtte krisecentret i Frederikshavn, julemærkehjemmene og til

arbejdet mod kvindehandel. På den måde lever jeg evangeliet ud i en social sammenhæng, og samtidig får jeg også anledning til samtaler om tro og håb og menighedsfællesskab. Det impulsive viser sig også, når jeg er på dåbsbesøg. Jeg har fået mod til at træde ud af min blufærdighed, så det er blevet naturligt for mig at bede sammen med især menighedens ældre medlemmer.

Hvis du skal tegne et billede af Gud – hvordan vil det så se ud?

Det vil først og fremmest være fyldt med lys. For mig er lyset Guds kraft ind i verden. Gud er den livgivende, den gode. Faktisk betyder billeder meget for mig. Kunstneres

»Vi er i dag utroligt blufærdige om troen. Mennesker, vi møder, ved godt, at det er noget særligt at tro, og derfor forventer de noget særligt af os. Hvis vi ikke tør tale om troen, svinger vi dem.«

Blå bog

Betty Ledet Jensen blev født i Jerup i 1943. Efter almindelig skolegang, et ophold på Baptisternes Skoler i Tølløse og to år som elev på Frelsens Hærs Mødre- og Spædbørnehjem i Hvidovre blev Betty uddannet sygeplejerske på Sankt Lukas Stiftelsen i København.

Betty og Sven Åge Jensen blev gift i 1969 og fik tre sønner og en plejedatter. Sammen med dem på gården »Sovkrog« boede også Holger, Sven Åges skizofrene bror. Ved Sven Åges alt for tid-

»Jeg er blevet mere impulsiv i forhold til tro og bekendelse.«

arbejde med bibelske tekster viser os, at Gud er til stede. De viser os det, vi ikke selv har fået øje på. Man kan være blind over for noget og så komme til at se det gennem kunsten.

Hvordan har din tro påvirket din væremåde over for andre mennesker?

Det har stor betydning for mit forhold til andre mennesker, at Gud skænker os tilgivelse og hjælper os til at tilgive. Nærværet mellem mennesker er det tætteste og det stærkeste vidnesbyrd. Der kendes troen. Vi er i dag utroligt blufærdige om troen, men i samtale er det væsentligt, at vi tør bekende vores tro og sige, at troen giver mening og

håb i livet. Hvis vi ikke tør tale om troen, svigter vi dem, der kender os. Det er min erfaring, at vi får hjælp til det, når vi kaster os ud i det.

Hvad er troens væsentligste indhold for dig?

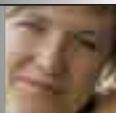
Johannes Møllehave udtrykker det så godt i salmen »Nåden er din dagligdag«:
»Uden håb og uden Gud la'r vi døden råde. Tro og håb og kærlighed får vi kun af nåde«. Det er livsnerven. Dét lever jeg af dag for dag. ■

lige død i 1987 stod Betty alene med ansvaret for familien, driften af en stor gård og sit arbejde som hjemmesygeplejerske. Ingen af teenage-sønnerne var da fyldt 18 år.

I 1993 giftede Betty sig med Robert Beck. De flyttede til Ålbæk i 1995, og i 2000 overtog Jacob, Bettys søn, gården, der har været i familiens eje siden 1600-tallet. Trods Bettys kræftsygdomme lever de sammen et aktivt liv som medlemmer af Sindal Baptist-

menighed, hvor Betty var medlem af menighedsrådet indtil 2007. Hun har stadig ansvaret for menighedens dåbshilsener. Betty er medlem af »Soroptimisterne«, et netværk af kvinder i erhverv, der arbejder for høj etisk standard, menneskerettigheder og fremme af kvindens stilling.

Teologistudie ryster **bibelsyn**

[☰]
Rie Andersen
[🗨️]
Stine Frandsen

Hvad sker der med ens syn på Bibelen, når man går i gang med at læse teologi? Bliver man bekræftet i sin forståelse af verdens mest udbredte bog – eller begynder grunden under ens fødder at ryste lidt? baptist.dk har sat Alice Sprotte, Emil Fhær og Henrik Holmgaard i stævne:

Hvordan har dit bibelsyn ændret sig, efter du begyndte at læse teologi?

Alice: »Jeg tror, mit bibelsyn har ændret sig en del, siden jeg startede på SALT – idet jeg ikke før tænkte så meget over, hvordan mit bibelsyn var skruet sammen. Jeg ser Bibe-

»Jeg er blevet mere opmærksom på, hvor meget der egentlig er kulturelt betinget i Bibelen.«

– Alice Sprotte

len som en åbenbaring af Gud til os – men jeg har lært at stille spørgsmål til, hvordan den egentlig forkynder og åbenbarer Gud for mennesker i dag – og at det ikke er alt, der bare kan tages for pålydende. Her er den mest afgørende ændring nok, at jeg er blevet mere opmærksom på, hvor meget der egentlig er kulturelt betinget i Bibelen. Vi er blevet indprentet godt og grundigt, at vi er nødt til at prøve at forstå, hvad det betød for datidens mennesker, før vi overhovedet kan begynde at tolke, hvad det betyder for os i dag. Det er selvfølgelig udfordrende at forholde sig til, for det kræver jo, at man forholder sig meget ydmygt til sin egen tolkning af det, man læser. For jeg har jo også en historie og nogle forudsætninger, der gør, at jeg vil pege på »det« og »det« som centralt i Bibelen – hvor nogle andre nok vil fremhæve nogle andre ting. Desuden handler det også meget om at forstå, hvad der er den overordnede forkyndelse i Bibelen – hvad er det Gud møder mennesker med? Jeg har lært at stille spørgsmålet: Hvad er godt nyt for mennesker i dag?»

Emil: »Inden jeg begyndte at læse teologi, så jeg Bibelen som en instruktionsbog til livet. Det gør jeg egentligt stadig, men jeg

læser den på en ny måde. Tidligere forstod jeg Bibelen som en ultimativ autoritet, og jeg læste den enormt bogstaveligt. Bibelens budskab stod ikke til diskussion, det jeg læste var lig med dét, Gud sagde. Jeg læste Bibelen meget subjektivt. Dvs. jeg læste den med mine egne »briller«. Jeg læste den skråsikkert. Når jeg henviste til bibelske udsagn, sagde jeg fx, »der står jo klart at ...« eller »sådan er det, for det står lige her ...«. Jeg læste Bibelen som »et sandt og urokkeligt fundament«, et bibelensyn jeg (og kirken) har arvet fra 1500-tallets oplysningstid. Under Oplysningstiden skulle alt bevises videnskabeligt. Kristne og teologer begyndte i frygt for uautorisering af Bibelens og kirkens rolle at læse og prædike Bibelen som »et sandt og urokkeligt fundament«. Dette bibelensyn og den medfølgende retorik findes stadig i kirken.

Vi kristne har en tendens til at læse, forstå og formidle Bibelen og dens budskab på en måde, som vi har tradition for i vores kirkelige kontekst og ud fra vores personlige erfaringer. Vi mener, at Bibelen er ufejlbarlig, men ubevidst mener vi også, at vores læsning og forståelse er ufejlbarlig, hvilket den umuligt kan være. Det var en udfordrende proces for mig at blive klar

over, at min læsning af den ufejlbarlige Bibel, er med til – på en måde – at gøre Bibelen utroværdig og fejlfuld.«

Henrik: »I januar 2005 afsluttede jeg min cand.theol. fra Århus Universitet, og dermed var tilværelsen som teologistuderende slut. Beskrivelsen af mit bibelensyn, og hvordan teologistudiet har påvirket det, er derfor noget, som jeg fortæller om retrospektivt, da forståelse ofte først kommer senere. Som Søren Kierkegaard sagde: »*Livet leves forlæns, men forstås baglæns.*«

Overordnet vil jeg betegne udviklingen i mit syn på Bibelen fra »*naiv realisme*« til »*kritisk realisme*«. Med »*realisme*« mener jeg, at vi oplever verden som reel nok, dvs. der er sammenhæng mellem verden og dét, vi subjektivt sanser og erfarer i vores hoveder. I forhold til Bibelen betyder det, at teksterne er skrevet af mennesker, inspireret af Gud, sådan som de giver sig ud for at være.

Det »*naive*« betegner forestillingen, at man i teksten har direkte adgang til det »*rene evangelium*«, en fundamentalistisk bogstav-tro læsning, hvor Bibelens virkelighed kan overføres direkte til vores verden i dag. Bevægelsen mod »*kritisk realisme*«

Alice Sprotte, 26 år, Nørresundby Baptistmenighed, har tidligere læst Sociologi og læser nu teologi på SALT – Skandinavisk Akademi for Teologi og Ledelse.

»Det var en udfordrende proces for mig at blive klar over, at min læsning af den ufejlbarlige Bibel, er med til – på en måde – at gøre Bibelen utroværdig og fejlfuld.«

– Emil Fhær

betyder, at den virkelighed, der er præsenteret i Bibelen stadig er reel og inspireret af Gud, men at jeg bliver nødt til at have en fortolkende tilgang til teksterne og forstå deres sammenhæng og tidshistorie. Det betyder også, at jeg må acceptere tekstens egen selvforståelse og det faktum, at teksterne kan være fremmede for mig.

Som eksempel kan jeg nævne læsningen af Johannes Evangeliet og den overraskende pointe, at *indledningen* til Jesu tjeneste er en tempelrensning. I de synoptiske evangelier er tempelrensningen *afslutningen* og den handling, som Jesus bliver arresteret for.

Den »naive realisme« vil tage de to historier bogstaveligt og hævde, at der må være to tempelrensninger, fordi evangelierne tilsammen fortæller om to tidspunkter med den samme begivenhed. Den »kritiske realisme« fokuserer derimod på teksternes egen selvforståelse og intention. Johannes har derfor en teologisk pointe, når tempelrensningen sættes først – som en indledning til Jesu tjeneste. De enkelte evangelieforfattere har en bestemt intention bag kommunikationen i teksterne, som kan være vanskelig at se, men som den »kritiske realisme« forsøger at tage højde for.»

Hvordan har din bibellæsning konkret ændret sig?

Alice: »Desværre bliver man ikke en superdisciplineret bibellæser fra den ene dag til den anden, fordi man læser på et teologi-studie. Studiet af teologi handler om meget mere end bibellæsning for mit vedkommende. Jeg har dog uden tvivl fået mere lyst og flere redskaber til at læse i min bibel, end jeg havde før, jeg startede på SALT. Jeg er blevet inspireret på studiet til at kigge efter forskellige modeller for åndelig læsning og bibelmeditationer – og dem bruger jeg helt sikkert i min bibellæsning. Det gør det også mere spændende og sansende at »åbne bogen«. «

Emil: »Bibelen er ufejlbarlig, men det er min læsning af den absolut ikke. Denne påstand er ikke en opmuntring til at kvitte bibellæsningen – tværtimod. Den udfordrende påstand giver selvfølgelig en vis usikkerhed, hvorfor jeg har fundet det nødvendigt at ændre min bibellæsning, så udfordringen i stedet bliver en berigelse og en mulighed:

Min bibellæsning er *for det første* ændret i forhold til, at jeg nu i højere grad er klar over, at min læsning er begrænset

af min begrænsede viden om den kultur, situation og tid, som Bibelen er skrevet i. Når jeg læser, anerkender jeg, at jeg læser med mine egne øjne. Dette er med til at gøre mig ydmyg og respektfuld over for den måde, andre kristne læser og forstår Bibelen på.

For det andet er min bibellæsning ikke længere en jagt efter »rigtigt og forkert« eller »godt og ondt«, men min læsning er et møde mellem Bibelen og mig. Bibellæsning bliver i højere grad aktiv livstolkning, modsat læsning af en statisk og formel instruktionsbog.

For det tredje føler jeg mig i min bibellæsning inviteret ud på en rejse, hvor jeg har meget at lære ... det er med til at mindske den negative side af den kristne dogmatisering og »farisæisme«.

På den måde bliver jeg mindet om, at det ikke er Bibelen, der har skrevet Gud, men at det er Gud, der har skrevet Bibelen – eller i hvert fald har inspireret forskellige folk til at skrive den.«

Henrik: »Jeg tror, det gik op for mig, at det at være bibeltro ikke kun handler om blind tro på hvert et bogstav i Bibelen, men i stedet at være tro over for den selvforståelse, som ligger i Bibelen. Min opmærksomhed

Emil Fhær, 25 år, [re:gen], København, har en BA i teologi fra SALT og læser nu teologi på Universitetet i Lund.

faldt på, at jeg i min iver efter at være bibeltro kunne presse teksterne ud over deres egen intention og dermed fjerne mig fra sandheden om Jesus frem for at komme tættere på.»

Hvordan påvirker disse ændringer dine valg i forhold til livsførelse?

Alice: »Det er et svært spørgsmål. Når jeg begynder at gå dybere ind i bibeltolkning og åndelig læsning, end jeg før har gjort, så er det klart, at budskaberne kommer til at smitte af på, hvordan jeg gerne vil leve mit liv. Jeg har fx fået et mere rigt bønsliv, og jeg prøver gradvist at ændre, hvordan jeg indretter mit liv – bruger jeg tiden rigtigt? Bruger jeg mine penge rigtigt? Gør jeg ting, der er til gavn for andre mennesker? Stresser jeg for meget? Osv. Ligesom jeg stiller spørgsmål til, hvad Bibelens budskab til mennesker i dag er, stiller jeg jo også mig selv spørgsmålet: »Lever jeg et liv, der leder mennesker Jesus?« På den konto bliver man nok aldrig helt færdig med afpudse sin livsførelse – men ét skridt ad gangen.«

Emil: »Min kære bedstefar skriver hvert år en linie om sine børnebørn i årets julekort.

Sidste år skrev han: »Emil læser teologi, han har altid været så glad for sin Bibel«. Jeg er muligvis glad for min Bibel, men jeg vil hellere være kendt for at være glad for min Gud frem for at være kendt for at være glad for min Bibel!

Jesus siger: »Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie.« (Johannes Evangeliet kap. 8,31-33) Jeg forstår det at blive »i mit ord« som at læse og kende til de ting, Jesus sagde – og ved Helligånden – stadig siger, samt lade de ord forme den måde, jeg lever mit liv på. At lære sandheden at kende tror jeg handler om at kende Sandheden både som doktrin/teologi og som person! Jesus siger om sig selv, at han er Sandheden. Bibelen er fuld af sandheder og den handler om Gud, der personificerer sandheden. »Sandheden skal gøre os frie«, sandheden vil gøre os frie fra de ting, der hindrer vores livsudfoldelse. Derfor vælger jeg så godt, jeg kan, at læse og lære Bibelen at kende, så jeg kan kende sandheden som doktrin/teologi og kende personen Jesus, der er Sandheden. Jeg vælger, så godt jeg kan, at lade Jesu ord forme mit liv.«

Henrik: »Johannesevangeliets afslutning sammenfatter meget godt mit syn på skrif-

ten og udgangspunktet for min livsførelse. »... dette er skrevet for, at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn ...« (Johannesevangeliet kap. 20,31). Selvom teksterne kan være fremmede for os i dag, så fungerer den historiske Jesus stadig som en kilde til spiritualitet og som et mønster for livet. Teksternes har en tydelig intention om, at Jesus er Herre, og at Hans livsstil er vores forbillede. Paulus kalder Jesus for en »snublest« (1. Korintherbrev kap. 1,23), og det tror jeg stadig, at han skal være for os. Ikke forstået på den måde, at vi støder os på Ham eller stødes bort, men derimod at vi »forarges« af hans liv, og udfordres til en forandring efter Hans billede og livsstil.« ■

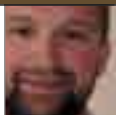
»Min opmærksomhed faldt på, at jeg i min iver efter at være bibeltro kunne presse teksterne ud over deres egen intention og dermed fjerne mig fra sandheden om Jesus frem for at komme tættere på.«

– Henrik Holmgaard

Henrik Holmgaard, 28 år, Apostolsk Kirke i Aalborg, er cand. theol. fra Aarhus Universitet.

I landet, hvor præsterne også skal

[M]
Morten Kofoed
[A]
Svend Eli Jensen,
m.fl.

Præsteskolen i Rubura i Burundi har brug for hjælp til selvhjælp.

De nye præster kommer både til at fungere som præster og som brobyggere mellem de etniske grupper i landet, der har oplevet mere end 10 års krig og ufred.

Fakta | Præster

Kun 32 af Burundis 50 baptistmenigheder og 120 udplantninger har deres egen præst.

Når man skal være præst i Burundi, er det ikke nok at kende sin Bibel, kunne holde prædiken, begrave folk, snakke om ægteskabelige problemer og meget andet normalt præstearbejde. Man skal også kunne passe grise og dyrke bl.a. majs. Derfor er der to ugentlige timers markarbejde på skemaet på Præsteskolen i Rubura – og skolen har grise, som samtidig er med til

at bidrage til skolens drift. Mange af de kommende præster vil nemlig ikke kunne brødføde deres familie for en præsteløn.

Siden starten har præsteskolen gennemgået en god udvikling, og to hold har færdiggjort deres fireårige uddannelse. I dag er der 16 elever på skolen. To af de studerende er fra Baptistkirken i Goma i Congo. For første gang er der også en

kunne passe grise

kvinde blandt de studerende, og Marie Claire Bikorimana, som hun hedder, klarer sig rigtigt flot. Uden støtten fra Danmark på ca. 8.000 kr. pr. studerende ville det ikke være muligt for Marie Claire og de øvrige studerende at gennemføre en uddannelse på dette niveau. De nye præster kommer både til at fungere som præster og som brobyggere mellem de etniske grupper i landet, der har oplevet mere end 10 års krig og ufred.

Naga-missionærer rejser hjem

De sidste to et halvt år har to missionærer fra Nagaland undervist eleverne på præsteskolen i teologi og engelsk. Landechef Niels Christian Nielsen fortæller: »Det har været rigtig godt for Baptistkirken i Burundi og præsteskolen at have hjælp til undervisningen af Vetso og Kariuna fra Nagaland. De regner med at rejse hjem til juli, når skolen slutter. De har gjort det godt, selv om de har oplevet sprogproblemer.« En af de kommende års udfordringer bliver netop at få rekrutteret nye lærerkræfter til at dække de fag, Naga-missionærene har undervist i.

Præsteskolen oplever også udfordringer omkring økonomien. Der arbejdes på en plan, der skal gøre skolen mindre afhængig af den danske støtte. Over de næste fem år vil den danske støtte blive omlagt fra ren driftsstøtte til i højere grad at støtte indkomstskabende aktiviteter og småprojekter.

Fantasi skal skaffe penge

Idérigdommen er heldigvis stor i Rubura. Præsteskolens leder Juvenal Nzosaba har blandt andet idéer om både at udvide landbrugsarealet og husdyrholdet med flere grise og anskaffelse af køer samt lave et lille snedkeri og starte en forretning med en kværn, der maler korn, maniok og andre afgrøder for lokalbefolkningen. En pick-up er også på ønskesedlen således, at man dels kan fragte egne varer og produkter og – mod betaling – kan hente og bringe varer og materialer for lokalbefolkningen og på den måde tjene penge til skolens drift.

Konkret arbejdes der i første omgang på at realisere idéen med en kværn. I kommunen, der har over 50.000 indbyggere, er der nemlig over 20 kilometer til den nærmeste kværn. Det betyder, at der er et ganske fornuftigt kundegrundlag for denne type forretning. Ydermere har dette projekt den fordel, at biprodukterne ved at male

fx korn og maniok er rene lækkerbiskener for grisene. På den måde hænger det hele ganske godt sammen.

Samtidigt skal disse småprojekter også tjene som undervisningseksempler for de prætestuderende på, hvordan man kan blive selvforsynende og lave bæredygtige indkomstskabende projekter ude i deres menigheder. ■

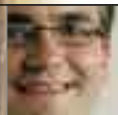
Støt undervisning på præsteskolen i Burundi

Rubura ligger i de skønneste omgivelser i det nordlige Burundi godt to timers kørsel fra hovedstaden Bujumbura. Siden 1998 har her ligget en præsteskoie, som uddanner præster og evangelister til Baptistkirken i Burundi. Danske baptister har støttet denne skole med et pænt tilskud til de årlige driftsudgifter på godt 100.000 kr. Vi har givet tilsagn om fortsat at ville støtte skolen i op til fem år endnu. Om vi kan leve op til det tilsagn afhænger af menighedernes offervilje i det danske. Der er således brug for 110.000 kr. årligt til dette projekt, som er en del af International Missions projektpulje »Plant i verden, høst med kirken – unåde folkeslag, evangelisation og undervisning«, hvor det samlede behov er 335.000 kr.

Mærk indbetalingen »unåde«.

Ny viden om Jesus?

[]
Lasse Åbom
[]
Collage

Da Vinci Mysteriet, Thomas evangeliet, Dødehavsrullerne og Judas' evangelium. Forskellige teorier om, hvordan Kirken gennem tiden har vildledt mennesker, forvansket historien om Jesus, udeladt vigtige skrifter i Det nye Testamente og forfulgt mennesker, der havde en anden tro.

Forvirringen er stor, og det er svært at overskue alle påstandene. Alt for tit er kristnes syn på Det nye Testamente (NT) ureflekteret og unuanceret, og vi står dårligt rustede, når vi bliver spurgt om de **nyeste teorier om NT**, dets tilblivelse og troværdighed. Her følger en kort gennemgang af de fakta, vi har om de forskellige skrifter. Et forsøg på at bringe overblik over de forskellige teorier og deres udspring:

NT – tilblivelse og samling

Teksterne i NT er skrevet over en lang periode, af flere forskellige forfattere, i forskellige litterære genrer og under meget forskellige omstændigheder. NT er skrevet mellem år 50 og 100. De ældste skrifter i NT er de af Paulus' breve, der anses for ægte (fx 1. Thessaloniker Brev, Galaterbrevet, 1. og 2. Korintherbrev og Romerbrevet). Det ældste evangelium, mener de fleste, er Markus' (ca. år 70), mens Matthæus' og Lukas' er skrevet senere og Johannesevangeliet endnu senere. De skrifter, der i dag udgør NT, blev i løbet af det andet århundrede samlet og opnåede bred anerkendelse i kirken som norm for den kristne tro. I det 4. århundrede blev det nuværende omfang af NT stadfæstet og kanoniseret ved en række kirkemøder for hele kirken, men de var i realiteten fastlagt allerede 200 år før. Begrundelsen for valget af de nuværende 27 skrifter i NT var skrifternes almene

udbredelse i kirkerne og overensstemmelse med traditionen fra apostlene.

Skrifter uden for NT

En række skrifter, der stammer fra nogenlunde samme tid, er ikke med i NT og kan derfor ikke regnes for kanoniske, altså bestemmende for den kristne tro. Disse kaldes de nytestamentlige apokryfer. Hertil hører en række forskellige skrifter, som muligvis er skrevet i de enkelte kristne menigheder, men som ikke har vundet udbredelse og anerkendelse i andre menigheder, fx Petersevangeliet, Ebjonitterevangeliet og Hebræerevangeliet. Desuden er der de såkaldte barndomsevangelier, især Jakobs, og en række apokalyptiske skrifter, der i stil minder om Johannes' Åbenbaring. De ældste adskiller sig ikke særligt fra dem i NT, men de yngre har ofte et anderledes syn på, hvem Jesus var, og hvordan troen skal fortolkes.

Nye skrifter fra ørkenen

To epokegørende fund i nyere tid har øget vores viden om datidens religioner væsentligt. Først Dødehavsrullerne, der omkring 1947 blev fundet i bjerghuler omkring Det døde Hav. Disse skriftruller er sandsynligvis rester fra den jødiske sekt essæerne, der holdt til i det nærliggende Qumran. Skrifterne består af afskrifter af Det gamle

» Alt for tit er kristnes syn på Det nye Testamente ureflekteret og unuanceret, og vi står dårligt rustede, når vi bliver spurgt om de nyeste teorier om NT, dets tilblivelse og troværdighed.«

Testamente og en lang række religiøse lovbøger og bibelkommentarer skrevet i perioden 200 f. Kr. – 70 e. Kr. Selvom en del af skrifterne tidsmæssigt falder sammen med NT, er der ingen direkte forbindelse mellem disse og NT. Intet tyder på, at de har kendt de kristne, eller at de kristne er influeret af essæiske tanker. Dødehavsskrifternes

store værdi består i, at de giver et unikt indblik i strømninger i jødedommen på Jesu tid.

Nær byen Nag Hammadi i det sydlige Ægypten fandt man i 1945 en samling koptiske skrifter fra det 4. århundrede, bl.a. Thomasevangeliet, Filipsevangeliet og Sandhedens Evangelium. Disse skrifter regnes for at tilhøre den religiøse bevægelse kaldet gnosticisismen. Gnosticisismen havde stor indflydelse og udbredelse i Romerriget på den tid. Med lån fra græske, jødiske, orientalske og kristne traditioner skabtes en blandingsreligion, hvis hovedpunkter er troen på, at denne verden er ond, skabt af en ond skabergud – demiurgen. Frelse består i at undslippe denne verden gennem en række indsigter i hemmeligheder og at blive forenet med den virkelige og højeste Gud. Grene af gnosticisismen var stærkt inspireret af kristendommen, men fornægtede Jesus som menneske. Han lod bare som om, han var menneske for at videregive sin guddommelige visdom (på græsk >gnosis<)

til disciplene. Typisk for gnosticisismen er denne viden hemmelig og videregives kun til særligt indviede. De første kristne ledere (kirkefædrene) bekæmpede hårdt de gnostiske tanker, der var udbredt også inden for kirken. I den kamp blev læren om treenigheden og Jesus som fuldt ud menneske og Gud udviklet. Foruden fundene ved Nag Hammadi er der fundet en række andre gnostiske evangelier bl.a. Maria Magdalenes evangelium og senest Judasevangeliet. Alle disse skrifter fokuserer på den hemmelige viden, Jesus øjensynligt har videregivet til udvalgte disciple. De har også alle et problematisk forhold til korsfæstelsen, for hvis Jesus kun var Gud, hvordan kunne han så lide og dø? Desuden er de alle væsentligt senere end de oprindelige evangelier – de ældste fra midten af det 2. århundrede og de yngste ca. fra år 400.

Konspiration og Bibel

Der har været stor diskussion om disse forskellige skrifter. Hvorvidt man kan regne dem for ægte, og om de ændrer væsentligt ved den kristne tro. Senest har bogen *Da Vinci Myseriet* foreslået, at den kristne kirke har undertrykt afvigende og sande historier om Jesus for at fremme deres egen fortolkning. Der er ingen tvivl om, at der i de første århundreder af kirkens historie var en hård kamp om, hvem Jesus var. Men der er heller ingen tvivl om, at de nuværende skrifter i NT er de ældste og mest troværdige beretninger om Jesus, som vi har. De andre skrifter tilhører en helt anden religion med en grundlæggende anderledes verdensopfattelse. Den har ikke andet til fælles med kristendommen end, at den bruger de samme navne og personer, men indspundet i en helt anden mytologi. ■

Her kan du læse mere:

Gads Bibelleksikon redigeret af Geert Halbäck og Hans Jørgen Lundager Jensen

Decoding Da Vinci af N.T. Wright

Understanding the Bible af Stephen L. Harris

An Introduction to the New Testament af Raymond E. Brown

The New Testament and The People Of God af N.T. Wright

Lasse Åbom er præst i Baptistkirken i Odense, har læst teologi på SALT og er nu stud.teol. ved Århus Universitet.

Nu er nu

Med mellemrum. Skriver redaktøren. Nu er det nu. Nej, nu er nu. Ikke et sekund af livet skal gå til spilde! Vågn op små baptister. Nu er nu. »Vi ved, at vi er gået over fra døden til livet; for vi elsker brødrene. Den, der ikke elsker, bliver i døden«. 1. Johannes Brev kap. 3:14.

Det er alvor. »Døden er ikke at elske«, siger digteren Søren Ulrik Thomsen. Men kærligheden kan bygge bro. Over afstande. Vi kan gå fra død til liv, fra nederlag til sejr. Fordi vi er elskede. Vi sejrer ved hans kærlighed. Herlige Jesus. Du er selve livet.

Med mellemrum. Håbets mellemrum. Fred for både i går og i morgen. Fordi Gud tilgiver og fornyer mit liv. Det kan lade sig gøre: At gå fra død til liv. Håbet er en line, som mange narre danser på. Og var det ikke for håbet, så ville hjertet bryde. Men nu bryder hjertet ud i sang, for Gud har besluttet at åbenbare sig i tiden med Jesu komme. Det fejrer vi lige nu, mens jeg skriver dette. Halleluja!

Nu er nu. Det evige livs nu: »Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har

evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den time kommer, ja, den er nu, da de døde skal høre Guds søns røst, og de, der hører den, skal leve«. Siger Jesus ifølge Johannesevangeliet kap. 5:24-25.

»Stands og bliv hvor du er«, råbte den hellige Benedict til sin rastløse samtid, da folkevandringer omkring år 500 var ved at forvandle Europa til et kaos. Han byggede små klostre og tilbød de rastløse et sted at være, og så talte han det angste hjerte til ro og sagde: »Hvis det er Guds vilje, at verden skal forgå i morgen, så er det også hans vilje, at du skal blive på din post i dag.«

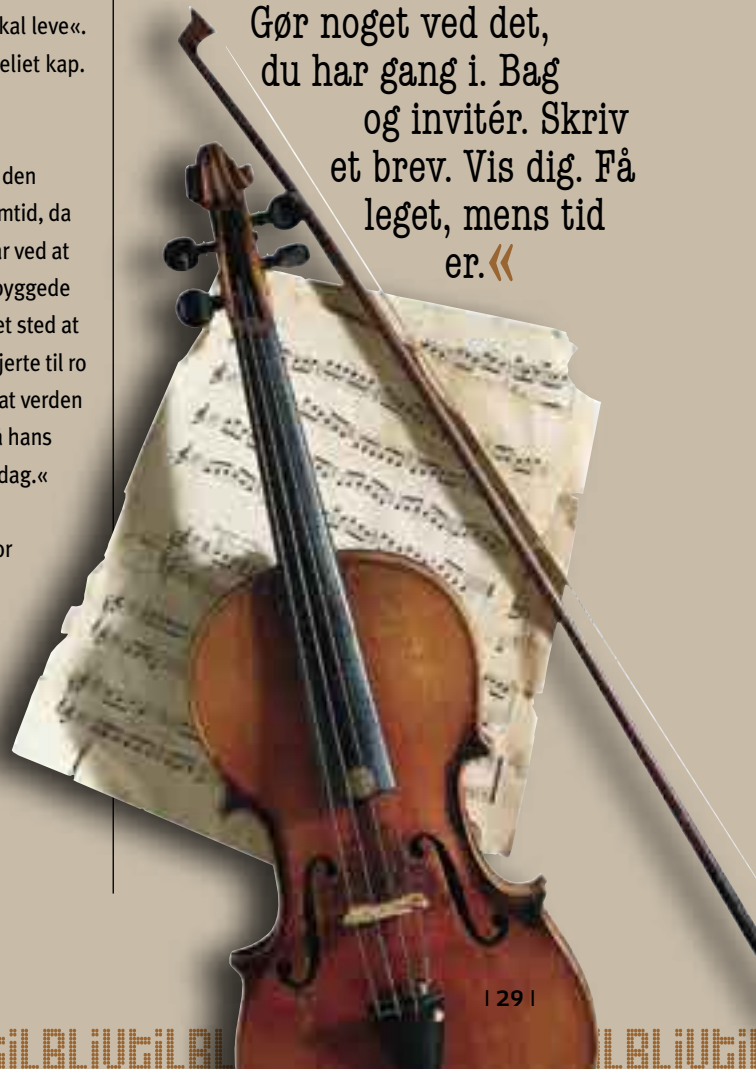
Find violinen frem. Spil og syng for Herren. Vær mere end parat. Gør noget ved det, du har gang i. Bag og invitér. Skriv et brev. Vis dig. Få leget, mens tid er. Få leet og grædt. Få sat tallerkerne frem. Få takket for kærligheden og håbet og det daglige brød.

2007 anslag!! Godt nytår!

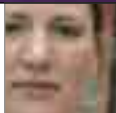

[≡]
Raymond Jensen

»Find violinen frem.
Vær mere end parat.
Gør noget ved det,
du har gang i. Bag
og invitér. Skriv
et brev. Vis dig. Få
leget, mens tid
er.«

Her fortæller Gud sin historie!

[☰]
Sidsel Hegnsvad
[📷]
Heine Bøgsted

baptist.dk i samtale med professor, Dr. Theol. Niels Peter Lemche og lektor, teol. dr. Nicolai Winther-Nielsen. To mænd, to baggrunde, to tilgange, to skoler – men én fælles passion og faglig interesse for Bibelens ældste bog, Det Gamle Testamente. Deres fælles budskab er: **Det Gamle Testamente er vigtigt!**

Til daglig slår Niels Peter Lemche sine folder på Teologisk Fakultet i Købmagergade i hjertet af København. Ikke langt derfra, i Frederiksborggade, har Nicolai Winther-Nielsen sin daglige gang på Dansk Bibel-Institut. De har begge i mange år beskæftiget sig med Det Gamle Testamente (GT) – undervist og forsket. På trods af den korte afstand – bogstaveligt, men også interesse-mæssigt – har de kun ved sjældne lejligheder stødt på hinanden. Hvorfor nu det?

Københavnerskolen

Niels Peter er stifter af den såkaldte »Københavnerskole«, der gjorde op med hidtidig forskning i GT. Indtil da havde forskningen udelukkende beskæftiget sig med GT som en kilde til det gamle Israels historie.

Niels Peter og hans kollega satte spørgsmålstegn ved dette. Niels Peter fortæller: »GT var blevet reduceret til et religionshistorisk kritisk kildeskrift – og det viste sig jo, at man igen og igen kunne sige: »Dét og dét kan jo ikke passe.« En

måde, hvorpå man kunne gøre op med gældende forskning, var at påvise dens manglende gyldighed. Det gjorde Niels Peter og hans kollega. De påviste igen og igen, at der ikke nødvendigvis kunne sættes lighedstegn mellem det gamle Israels historie og GT's tekster. Denne tilgang udfordrede på den anden side evangelikale forskere som Nicolai Winther-Nielsen til at søge efter helt nye historiske og arkæologiske løsninger. For dem var det vigtigt at fastholde forståelsen af GT som Guds sande ord med dets forankring i den historiske virkelighed.

Faktisk et fælles opgør

Netop spørgsmålet om GT's historiske gyldighed er måske en stor del af svaret på, hvorfor de to skoler, som Niels Peter og Nicolai hver især tilhører, ikke har dyrket deres fag sammen, trods den korte afstand. Hvad siger Nicolai til dette? »Vi er egentlig fælles om et opgør med den etablerede teologi, – og vi har lært meget af Niels Peter. Vi blev klar over at han havde fat i den lange ende«, kommer det anerken-

dende fra Nicolai, der følgende slår fast: »Jeg mener dog ikke, GT kan afskrives som et historisk kildeskrift. Dog skal vi have en ny tilgang, der ikke lukker øjnene for, at nogle ting ikke kan forklares helt så enkelt, som forskerne tidligere troede!« Niels Peter lytter og giver sit besyv med: »GT handler jo om noget, der skete for længe, længe siden. Måske skete det, som skrevet, måske ikke, og mange vigtige ting er sket siden. Det afgørende er, at Gud i Bibelen fortæller sin historie, fortæller os, hvad meningen er med det hele; men samtidigt også får sagt noget om, hvor begrænset vores ideer om Guds væsen og planer egentlig er, som bl.a. Jobs bog lærer os.«

Dét, Gud ønsker at fortælle os

Nicolai fortæller, hvordan han ser Bibelen som inspireret af Gud, og hvorledes han som forsker lever i en ejendommelig spænding, hvor Gud taler til ham som personlig kommunikator gennem en historisk tekst, hvortil han skal stille kritiske spørgsmål, skal kommentere og kommunikere videre med den.

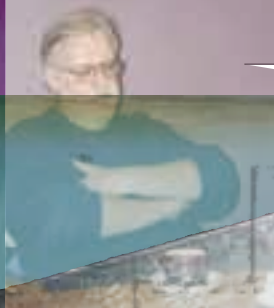

»Gammelt Testamente fortæller Guds historie. Fortæller, hvem den Gud er, som i Ny Testamente tog menneskenes skyld på sig. Ny Testamente bliver meningsløst uden Gammelt Testamente.«

– Niels Peter Lemche,
Teologisk Fakultet.

Niels Peter Lemche

»To mænd, to baggrunde, to tilgange, to skoler men én fælles passion og faglig interesse for Det Gamle Testamente.«

Nicolai Winther-Nielsen

»Jeg mener dog ikke, GT kan afskrives som et historisk kildeskrift. Dog skal vi have en ny tilgang, der ikke lukker øjnene for, at nogle ting ikke kan forklares helt så enkelt, som forskerne tidligere troede!«

– Nicolai Winther Nielsen, Dansk Bibel-Institut

Niels Peter griber bolden og svarer: »Det er klart, der hurtigt kommer en forskel her, men når jeg taler om frelseshistorie, er det ud fra Von Rads tese, at GT's historie er den måde, Israel fortalte sin historie på. Jeg ville heller ikke have protester mod din tanke om inspiration, Nicolai. Jeg kunne sagtens reformulere Von Rads tese til, at det er den genfortælling af Israels historie, som Gud ønsker at fortælle os! Så selvom historiske forskelle kan være formidable, så ved vi begge, at vi har fået den overleveret i en fortælling.«

Nicolai nikker: »Bestemt!«

Forundrende enighed

Niels Peter og Nicolai trives i samtalen om GT – man kan se deres faglige iver stå malet i ansigterne. Samtidig fornemmer man en glæde, og måske forundring, over det gode flow i samtalen: I virkeligheden er der måske meget mere at være enige end uenige om! Begge siger de fx enstemmigt, at GT er vigtigt for det moderne menneske, men både kan være komplekst og utilgængeligt:

»GT er jo en mærkelig bog – den handler jo om en mærkelig kultur og en mærkelig verden«, griner Niels Peter skævt.

GT er vigtigt i dag!

I samtalen, der nu er drejet ind på spørgsmålet om, hvorfor GT er så vigtigt for det moderne menneske, fastslår Niels Peter: »Det Nye Testamente (NT) beretter om ordet, der blev kød, om Guds solidaritet med sin skabning. GT fortæller Guds historie. Fortæller, hvem den Gud er, som i NT tog menneskenes skyld på sig. NT bliver

meningsløst uden GT.« Nicolai fortsætter: »Vi er altså fælles om en helbibelsk teologi med et kristologisk centrum og dét, at GT desuden kan vise mange flere facetter af kultur og folkeliv.«

Teologiske besynderligheder

Niels Peter tænker videre: »Tænk på de teologiske besynderligheder, der kom ud af, at man glemte GT: Gud er kærlighed! Som det hed i blomsterbørnenes tid. Der blev ikke plads til evangeliet, for man vidste ikke længere, hvad det hele handlede om. GT holder os fast i alvoren. Kristenommen forvandles ikke til eskapisme, så længe GT stadig er der. Desuden – og det er jo en anden side af sagen: Vores grundlæggende etik stammer fra GT, et skrift vi altid må have med uden, at vi nødvendigvis er slavisk bundet til det ord fra ord.« Nicolai supplerer: »GT er så også relevant for os i et multietnisk samfund. Vi kan gå ind i den multireligiøse dialog på baggrund af vort omfattende fælles gods i, ikke mindst, GT. Abraham var også immigrert med fare for liv og helbred og hustru.«

Redaktion

Anne Marie (Rie) Andersen (redaktør)
Baptistkirken i Danmark
Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S
Direkte tlf. 3234 0534
rie@baptist.dk

Lola Skagen – Tlf.: 9832 2101
skagen@gvynet.dk

Anne Åbom – Tlf.: 6313 1924
annej03@student.sdu.dk

Birger Lind – Tlf./Mobil: 5696 9700
lindpro@post5.tele.dk

Bent Hylleberg – Tlf: 59 18 51 95
bent@hylleberg.info

Emil Fhær – Mobil: 21 93 88 18
fhaer@gmail.com

Hanne Kiel – Tlf.: 9823 1180
hanne_kiel@hotmail.com

Sidsel Hegnsvad. – Mobil: 3068 5848
SidselH@ofir.dk

Grafisk design

Pedersen & Pedersen, Århus.

Trykkeri

V-Print, Holstebro.

Abonnement

Abonnement på baptist.dk og baptist.dk/
tema kan tegnes på BaptistKirkens
Sekretariat.

Abonnementspriser

- Helårsabonnement og lydband 535 kr
- Studieabonnement 250 kr
- Kvartalsabonnement 190 kr

Oplag: 1100

Idémateriale: Artikelforslag og digitale
billeder modtages gerne. Bemærk dog, at
redaktionen planlægger tre numre ad gangen.

*Artikler er ikke nødvendigvis udtryk
for redaktionens holdning.*

Udgivelsesdatoer og deadlines

Næste nummer udkommer 3. marts
7. april – deadline 15. februar
5. maj – deadline 15. marts

Baptistkirken i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S.
Tlf.: 3259 0708.
Telefontid: Mandag-fredag kl. 10-15.
Fax: 3259 0133.
E-mail: sekretariat@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

*Henvendelse om adresseændring til
Sekretariatet.*

*Dødsfald og nydøbte kan indberettes til
Sekretariatet. Gudstjeneste-tidene bliver trykt
i BaptistKirkens elektroniske nyhedsbrev.*

*Bladet kan også modtages på kassetteband.
Henvendelse til Sekretariatet.*

Døbte og døde

Døbte

Bornholm

10.12.06: *Katrine Gjerrild* f. 20.06.1993
10.12.06: *Sidse Lund Pedersen* f. 11.07.1993
10.12.06: *Siang Hmung* f. 15.05.1981

Århus

12.03.06: *Shaista Mir Afghan* f. 08.03.68
12.03.06: *Najib Mir Afghan* f. 31.05.90
12.03.06: *Mandana Zahra Jamolaei* f. 17.11.57
12.03.06: *Salar Alaeipour* f. 06.05.86
19.03.06: *Trine Thingbak* f. 20.04.86

Døde

Bornholm

Henning Mortensen, født 25.12.1929,
døbt 13.10.1963 i Østerlars, døde 04.11.2006.
Else Langskov Hansen, f. Lund, født 22.07.1922,
døbt 11.02.1940 i Rønne, døde 09.12.2006.

Holger Jacobsen, født 25.04.1941,
døbt 07.04.1963 i Nexø Baptistkirke,
døde 29.12.2006.

Hjørring

Asta Hebbelstrup, født 09.05.1910,
døbt 19.05.1935, døde 18.10.2006
Evald Hebbelstrup, født 10.04.1930,
døbt 04.05.1947, døde 28.10.2006

Køberkirken

Harry Chr. Nielsen, født 02.08.1912, døbt
20.11.1932 i Salemskirken, døde 15.11.2006.

Roskilde

Kristine Rasmine Martha Faarbech Sørensen,
f. Huusum, født 11.09.1917, døbt 09.11.1958 i
Tølløse, døde 14.11.2006.

Århus

Stella Magda le Fevre, født 15.10.1913, døbt
23.12.1928 i Frederikshavn, døde 25.01.2006.
Martin Flensborg, født 15.12.1914,
døbt 21.03.1937 i Århus, døde 03.06.2006.
Edith Lindholm, født 26.10.1916,
døbt 20.03.1932 i Vandløse menighed,
døde 24.08.2006.

baptist.dk til alle baptister

– fordi viden og kommunikation er nøglen til engagement

I 2006 modtog hver femte baptist baptist.dk med posten. I april og november 2007 kan *enhver* med tilknytning til en baptistmenighed få bladet gratis ind ad brevsprækken. Også dem uden abonnement. Dette er en del af projekt »baptist.dk til alle baptister«, som ved hjælp af din og din menigheds støtte:

- Giver hele din menighed mulighed for en god og vigtig fælles læseoplevelse.
- Giver hele din menighed mulighed for at kende BaptistKirkens projekter og indsatsområder.

baptist.dk er bladet, som samler alle baptister landet over. Samtidig kan det læses af andre interesserede uanset deres tro og forhold til kirken. For baptist.dk handler om levet liv. Virkelige mennesker. Virkelige problemstillinger. baptist.dk giver input fra verden – både den, der kalder sig kristen – og den verden, der absolut ikke vil sættes i bås. Her kan hverdagens baptister komme til orde og fortælle, hvad der sker i deres liv, og samtidig trækker baptist.dk på input og indsigt fra kirker og andre fagfolk.

»baptist.dk har kant og relevans – og tør kaste alt mellem himmel og jord op til refleksion og debat.« – Sidsel Hegnsvad, 22 år, København.

»Vores kristne tro sættes i relation til dagliglivet, så det, der læses, bliver relevant at tale om – også for min generation.« – Jørgen Grønnegaard, 59 år, Bornholm.

De to udvidede numre af baptist.dk, som vil gå ud til yderligere 2000 husstande med tilknytning til BaptistKirken, fortæller om:

- BaptistKirkens projekter
- livet i de lokale menigheder

»Dermed håber vi også, at bladet kan styrke tilknytningen til den lokale menighed, så flere bliver engageret lokalt«, siger Kommunikationsudvalgsformand, Lone Møller-Hansen.

Samlet behov: 64.200 kr. Indbetaling til giro konto nr. 902 6045 eller til Danske Bank reg.nr. 3201 konto nr. 3201182417. *Mærk indbetalingen: BAPTISTDK*

Læs mere om BaptistKirkens projekter i dette nummer på s. 24

En ny slags kristen

– en ny måde at læse Bibelen på ...

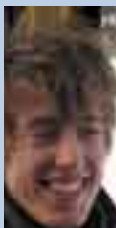

[≡]
Thomas Willer
[□]
Stine Frandsen

Vi oplever i denne tid en ny bevægelse – eller måske er den ikke så ny – den har bare fået et nyt navn: »Emerging Church« (EC) – *den fremvoksende kirke*. Her vover mennesker på vandring ud i troens landskab at spørge: »Er der en ny slags måde at være kristen på?« Og ... en ny måde at læse Bibelen på? Tag med Bjarne og Michael, to baptister, i deres nye læsning:

Bjarne
Willer

Michael
Møller-
Hansen

Det, som *ikke* er nyt i Emerging Church (EC) bevægelsen, er det spørgsmål, man altid har stillet i kirken: »Hvordan kan kirken være en relevant og autentisk kirke, som er sendt til denne verden?« Det nye ligger til gengæld i, at svaret ikke er det samme som i går, for tiden har ændret sig – lige meget, om man hårdnakket forsøger at benægte det, eller siger: »Lad os nu lige klappe hesten.« Alle samfundsforskere er enige i, at der de sidste 40-50 år er sket en forandring i den måde, vi tænker og ser verden på. Den generation, som vokser op nu, er den første generation, der lever med disse forandringer som et grundvilkår. Derfor kan vi endnu ikke sige, hvilke konsekvenser forandringerne får – det kan kun tiden vise. Men det betyder, at vi som kirke må begynde at forstå tingene anderledes, og netop her kan den globale Emerging Church bevægelse hjælpe os med både at stille nogle af spørgsmålene, og hvordan vi måske kan svare på nogle af dem.

En overbærende og generøs måde

En af de stemmer, som man kan høre meget kraftigt i EC bevægelsen er Brian McLaren. Brian McLaren var i Danmark i foråret 2006 i forbindelse med oversættelsen af sin bog »En ny slags kristen«. Den er første del af en trilogi. En af McLarenes kongstanker er, at vi må gøre op med modernitetens måde at sætte ting og folk i kasser på. I stedet for at sige: »De her mennesker er liberale, de her er karismatiske, de her er økumeniske, de her er fundamentalister«, må vi være overbærende og generøse i den måde, vi omgås folk på, og det får naturligvis også betydning for den måde, vi læser Bibelen på. Den skal vi også læse på en overbærende og generøs måde. Eller som McLaren siger: »Vi skal lade Bibelen læse os og ikke omvendt.«

Brian og Bjarne

For Bjarne Willer, 58 år, har mødet med Brian McLaren betydet noget for den måde,

han forstår og læser Bibelen på. Bjarne blev kristen gennem navigatørerne, som er en kristen studenterbevægelse, der har det, man vil kalde et meget konservativt syn på Bibelen og er på den måde blev opdraget i et helt andet paradigme. Derfor blev Bjarne også irriteret første gang, han stødte på McLarenes måde at forstå Bibelen på: »Jeg blev irriteret, fordi jeg tænkte, at nå, kan man nu ikke en gang bruge Bibelen mere?!« Men jo mere han læste i »En ny slags kristen«, desto mere gav det mening at forstå Bibelen på en ny måde, specielt når han talte med mennesker, som ikke havde samme historie som ham selv. »Når jeg taler med min nabo, som ikke har den samme historie som mig, så har han jo heller ikke samme syn på Bibelen som mig, og dér har McLarenes måde at se på Bibelen hjulpet mig. Jeg kan ikke proppe min oplevelse af Bibelen ned i halsen på min nabo, men jeg må lade ham læse Bibelen, så han bliver inspireret – eller så han så at sige må

»Jo mere Bjarne læste i »En ny slags kristen«, desto mere gav det mening at forstå

Fakta | Emerging Church i Danmark

I Danmark er der opstået et netværk, som læner sig op af den globale samtale om fremtidens kirke. Men væsentligt nok er det et netværk, der har et dansk udtryk, og som tager den danske kontekst alvorligt. Målet er at inspirere til en missional bevægelse i en »emerging«, dvs. fremvoksende kultur, og i den forbindelse er det også centralt, hvordan man forholder sig til og forstår Bibelen. Læs mere på: www.emerging.dk

»blive læst af Bibelen«. Det er klart, at en læsning, der er inspireret af Helligånden, kan få to meget forskellige udtryk alt efter, om man er bonde i Sydamerika eller er en del af middelklassen i Søborg.«

Michael og McLaren

Michael Møller-Hansen, 19 år, har også læst McLaren og er meget begejstret: »Alle de historier, jeg kender fra Bibelen, har fået nyt liv; jeg er begyndt at læse historierne på en anden måde. Det handler om, hvordan vi skal leve livet her og nu. Jesus taler om Guds rige nu og ikke som noget, der først begynder i himlen.« For Michael har det været befriende at kunne læse Bibelen på en ny måde; han er blevet styrket i sin tro, og Bibelen er måske endda gået hen og blevet mere relevant.« Alt, hvad jeg læser nu, har et gudsrige-perspektiv. Jeg læser det med henblik på, hvordan jeg kan give det virkning her og nu, og det har »Kristen på en ny måde« hjulpet mig til at se og forstå. ■

Læs mere ...

De to første bøger i Brian McLarens trilogi er oversat til dansk: »Kristen på en ny måde« og »Historien vi finder os selv i« og udgives på forlaget Boedal. Hans tredje bog »The Last Word and the Word after That: A Tale of Faith, Doubt, and a New Kind of Christianity« forventes på dansk i løbet af 2007. McLaren er også forfatter til »A Generous Orthodoxy«, hvor han er fortæller for en overbærende og generøs måde at omgås mennesker på.

Afsender:
Baptistkirken
 i Danmark
 Lærdalsgade 7, st. tv.
 DK-2300 København S

ISSN 1901-4635

KIRKE MED KROP?

[≡]
 Lasse Åbom

Med julen vel overstået og den endeløse række af julefrokoster, julefester og andre selskabelige komsammener (der altid synes at inkludere uanede mængder af glögg og æbleskiver) ude af syne, er der ikke længere nogen undskyldning. De mange timer, hvor man hengav sig til et umådeholdent frådseri og indtagelse af kalorier og kulhydrater, der sprænger indtil flere kalorietabeller og Atkins kure, skal betales tilbage ved mindst det dobbelte antal timer i vore dages Skærsild: Motionscenteret eller Løbestien. Her hjælper hverken vokslys eller Ave Maria! Danskerne titter frem fra deres vinterhi, og hvor det før var stormagasinerne pengekasser, der bugnede oven på vores umådeholdne gaveindkøb, er det nu »Vægtkonsulenterne«, »Fitness.dk« og alle de andre, der kan grine hele vejen til banken, mens de slæber sig en pukkel til af vores afladspenge. Hver eneste sø i kongeriget omsværmes af flere regimentter svedende motionister, der med deres spritnye vind- og vandtætte og

åndbare løbetøj i moderigtig sort, lige tar' en runde mere i kampen mod dellerne ...

Kroppen er blevet vores religion, og januar den store afladsmåned, hvor ugebladene lokker med den ene kur efter den anden, der lover, at hvis bare du spiser bønnespirer fra nu af og til Sankt Hans, så kan du måske tillade dig at vise dig på stranden til sommer. Vi dyrker og plejer vores eget lille tempel med hormonforstyrrende cremer og kræftfremkaldende solariesol. Alt sammen i håbet om at ældes med ynde og med vores krop vise, hvor godt styr vi har på os selv og vores liv – når nu alt det andet alligevel står og ramler.

Den tanke faldt mig ind, at efter vi i kirken, siden reformationen, med vold og magt afskaffede kroppen som en naturlig

del af mennesket og slog korsets tegn foran os, så snart snakken faldt på noget, der går fra halsen og ned, måske i virkeligheden lagde kimen til denne misforståede kropsreligion? Tænk, hvis det er vores misforståede vægtlægning på troen som en indre, åndelig virkelighed og en fornægtelse af nogen fysisk sammenhæng, der har kastet folk lige i armene på diverse sundhedsguruer? Hvad ville der ske, hvis vi i kirken turde prædike, at en sund og naturlig livsstil også er en del af vores efterfølgelse af Jesus? Måske var det nogle teser, jeg skulle banke op nede på døren til mit motionscenter? ■

